

”FARBRO BOSTRÖM”

Text och foto: Yngve Jansson, Svartlå

Han var född i Spikberg, Gustav Adolf Boström, gifte sig 1899 med en flicka från Station i Porsi. Hon hette Erika Selberg.

Första åren efter giftermålet bodde de på ett åbo-ställe i Snesudden, som sorterade under Bodträskfors bruk. Under denna tid sökte han efter ett hemman som var till salu och fann ett stort skogshemman i Jutsajaure, vid inlandsbanan, 20 km norr om Porjus. Familjen kom dit 1905. Här arbetade han i skogen samt på jordbruket. Under en tid av 16 år hade Erika fött 5 pojkar och 2 flickor. Många av pojkarna kunde nu hjälpa honom i skogsarbete, men även med hästtransporter från Porjus, med material till dammbyggnationerna i Suorva.

Efter 21 år i Jutsajaure började han åter fundera över ett nytt ställe: Han fann i en tidning en annons där en man från Kroksjö, några mil norr om Umeå i Västerbotten, ville byta hemman. Han gjorde slag i saken och bytte. Hela familjen, förutom den äldste sonen, flyttade 1925 till Kroksjö. Under tiden i Kroksjö köpte han en liten lastbil, som hans son Ernst körde. De fraktade gods från Umeå till Kroksjö.

Ännu en gång började han fundera på att flytta. Hitta ett nytt hemman. Slakten var långt borta. I Svartlå hade han en yngre bror, Axel Wilhelm, samt två systrar i grannskapet. Ett hemman var till salu i Svartlå, ”**Lääss**”, som han förvärvade av Hugo Larsson. Det blev kor i ladugården och häst i stallet. ”Farbro Boström” började bli gammal. Efter några år överlät han hemmanet till sonen Ernst. Han byggde en liten stuga, några hundra meter nedom mitt föräldrahem. Vid stugan arbetade han med vedsågning och klyvning. Han hade ett stort upplag av ved på andra sidan vägen mittemot huset. Trots att jag bara var ett barn, minns jag hans ”vedkastar”. De var så jämna på båda sidorna, liksom att han hyvlat av dem för att bli jämna. Varje vedklabbe var kapad på exakt en meter. Travarna var två meter höga, jämna långa travar.

”Farbro Boström” var en mycket snäll och givmild man. Han hade alltid karameller hemma, som han bjöd på när vi besökte honom. Det var speciella saker han bjöd på. Han kunde ibland komma ut och ropa på oss, när vi var på väg hem från skolan: ”**Vili I hå i mell**”, vill Ni ha en karamell, eller ”**Vili I hå luppa**”, vill ni ha eukalyptus. Han bjöd ibland på mjölk och kaffebröd. Han hade en sort som han kallade: ”**Tubän**”, mandelkubbar.

”Farbro Boström” hade för vana att alltid söka en julgran tidigt på hösten.

Han märkte ut den och gick med jämna mellanrum dit för att skaka ner den snö som fallit på granen. En gång när han kom för att hämta sin gran, fanns den inte kvar, någon annan hade hittat granen och tagit den.

Hans hustru Erika avled 1944. Han blev ensam i sin stuga några år, flyttade sedan till pensionärshemmet i Harads, där han avled 17 juni 1950.

Två av hans söner blev byn trogen, nämligen Ernst och Valter. Idag finns ingen av Gustav Adolf Boströms arvingar kvar i byn, men här bor två av hans brorsbarn, Elsa Lundberg och Karl-Axel Boström samt kusinbarnet Wigert Boström och två av hans barn med familjer. Faktauppgifter har jag fått av Gustav Adolf Boströms barnbarn, Rolf Boström.

G. A. Boström, Erika och Frida